

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 21/05/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 080: Phật pháp giúp người chuyển mê thành ngộ

Phật pháp chân thật giúp người chuyển mê thành ngộ thế nhưng vì sao có người càng học Phật pháp lại càng mê? Để có thể thành tựu từ việc học Phật thì chỉ có một việc để làm, đó là y giáo phụng hành. Người có mức độ thực hành đạt 70%, 50%, 30%, 20% hay vài phần trăm thì vẫn là mê chứ chưa ngộ. Trong suốt 70 năm giảng Kinh nói pháp, Hòa Thượng đã phải bôn ba khắp nơi, thậm chí bị chính học trò lừa gạt, chiếm chỗ ở dăm bảy lần. Hãy xét lại xem, chúng ta chính là những con người đó, khi danh vọng lợi dưỡng lớn hơn thì chẳng còn là thầy trò!

Cho nên, người tu hành cố gắng không để những tập khí ngày một lớn hơn sự tu hành của bản thân, bởi lúc này chính chúng ta đang chuyển ngộ thành mê. Hòa Thượng nói: ***“Bạn học Phật, bạn nhất định phải tin vào giáo huấn của Phật. Bạn học Thánh Hiền thì bạn nhất định tin vào giáo huấn của Thánh Hiền. Nhất định phải y giáo phụng hành!”***.

Người học Phật nhiều năm xem các đĩa tri ân thì cho rằng thấy việc đó là giả. Nếu cho là vậy thì không thể đồng cảm được việc làm của người khác. Chúng ta có thể phân tích thì thấy rằng những người con ngay lúc phát ra lời sám hối là thật. Có thể sau khi nói lên lời sám hối họ sẽ vẫn bị những tập khí lôi kéo đi và vẫn không thể tốt hơn được. Chính bản thân chúng ta đây cũng từng hứa nhiều lần, quyết tâm làm lại từ đầu nhưng thực tế đến ngày mai vẫn chưa làm lại từ đầu. Thậm chí đến lúc sắp chết cũng chưa bắt đầu lại từ đầu.

Ngày nay người học Phật Bồ Tát Thánh Hiền chưa làm đến được “y giáo phụng hành” là do chưa nỗ lực. Nhiều người còn cho rằng giáo huấn của Thánh Hiền quá cường cầu còn giáo huấn ngày nay thì hiện đại và tự nhiên hơn. Họ lại tin theo thứ hiện đại được viết bằng tâm vọng tưởng tham cầu mà không tin lời dạy của Thánh Hiền được lưu xuất ra từ tâm thanh tịnh với tấm gương thân giáo và khẩu giáo của các Ngài hoàn toàn trọn vẹn. Họ mang thân tướng là đệ tử Phật nhưng khi làm thì làm theo Ma. Hình thức là quy y của Phật nhưng khởi tâm động niệm, việc làm đều theo Ma đạo, đều là cảm tình dụng sự chứ không dùng lí trí mà làm việc, mà đối nhân xử thế tiếp vật.

Dùng cảm tình để làm việc khiến cá nhân bị đọa lạc là việc riêng của bản thân nhưng nếu cá nhân làm sai khiến ảnh hưởng đến nhiều người lại là điều đáng sợ. Giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền đã được chứng minh qua thời gian của hàng ngàn

năm. Những người thầy hiện đang đi theo con đường này là Thầy Định Hoằng, Thầy Trần Đại Huệ, Thầy Thái Lễ Húc, vậy chúng ta có được trí tuệ như các thầy đó không? Thầy Trần một mặt học Phật, một mặt đi theo giáo huấn Thánh Hiền, thúc đẩy giáo huấn Thánh Hiền. Thầy là một người nổi tiếng ở đài truyền hình với mức lương rất cao nhưng đã từ bỏ tất cả sự nghiệp để đi theo con đường giáo dục này. Thầy Định Hoằng trước đây là một giáo sư nổi tiếng tại một trường Đại học, khi xin nghỉ, trường đã không cho nghỉ mà coi như Thầy xin nghỉ phép và bất kỳ lúc nào Thầy quay lại họ sẽ tiếp tục nhận.

Chính vì nửa tin nửa ngờ, hoặc không tin nên càng học càng mê, thậm chí những chỗ tiểu ngộ cũng bị chuyển thành mê. Con người sở dĩ lui sụt vì không giữ được hằng tâm. Thánh Hiền dạy không bắt hiểu với cha mẹ nhưng tập khí lại dẫn dắt khiến chúng ta cự cãi, phản kháng lại cha mẹ. Đó là do chúng ta không giữ được hằng tâm. Vì vậy mà càng học Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền thì càng dở, càng học càng tham, đặc biệt khi có chút danh vọng địa vị thì lòng tham lại tràn đầy. Một số vị trước đây là đồng tu học Phật, niệm Phật, nghe pháp Hòa Thượng cùng tôi nhưng bây giờ họ đi nghe theo một pháp lạ, cha mẹ người nhà chuyển từ ăn chay sang ăn mặn, bỏ niệm Phật. Anh em trước kia phóng sanh thì nay làm lồng nuôi nhốt chim cảnh.

Chúng ta phải hiểu được là Phật pháp giúp người phá mê khai ngộ, nhưng giúp được hay không nằm ở chỗ người có thực hành hay không? Giống như trong nhà trồng nhiều cây thuốc chữa bệnh nhưng người trong nhà lại không ai sử dụng. Như vậy có nghĩa là cho dù Phật pháp, giáo huấn của Thánh Hiền ở ngay bên ta mà ta không thực hành thì không có được lợi ích. Nếu cùng là người tu học Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền mà một số người chỉ học mà không hành là việc do họ chọn, đáng khổ đau thế nào thì họ sẽ vẫn khổ đau thế đó.

Hòa Thượng nói bạn học Phật mà có thể chuyển đổi 180 độ, mọi góc ngách của tập khí đều chuyển đổi 180 độ thì lúc đó mới là chuyển được mê thành ngộ. Cũng vậy, học Thánh Hiền cũng phải chuyển đổi 180% thì mới không phải là mượn danh Thánh Hiền để gạt người. Vì làm không triệt để nên sau một thời gian học tập thì chính bản thân mình và người xung quanh đều đau khổ, dày vò.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta học Phật chuyển ác thành thuần thiện tức là phải chuyển đổi 180 độ, chuyển mê thành ngộ phải là đại triệt đại ngộ, chuyển phàm thành thánh phải là đại thánh không phải là tiểu thánh. Thân phải vì tất cả chúng sanh mà phục vụ, thân chiếu thể gian. Ý là ý niệm, niệm niệm vì chúng sanh. Từng giờ, từng giây, từng phút, làm thế nào để giúp đỡ tất cả chúng sanh, làm thế nào để giúp đỡ cộng đồng xã hội. Ý quán chiếu thể gian. Khẩu là ngôn ngữ, là nói pháp, nói lại những lời giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền để giáo hóa chúng sanh.”***

Chúng ta thử quán sát xem có phải mình mỗi niệm đều vì mình, vì con, vì cháu mà chưa thấy vì Phật pháp, vì chúng sanh. Nếu sống như vậy thì làm sao đạt được lợi

ích. Chuyện bây giờ tôi mới kể, đó là mỗi lần có sự kiện, mà chúng ta có rất nhiều sự kiện, bản thân tôi đã phải dành dụm rất nhiều để cúng dường lên đại chúng. Như vậy mới là niệm niệm vì tất cả chúng sanh mà lo nghĩ. Nếu sợ lỗ, sợ lời; sợ khổ sợ khó; sợ không có gì ăn thì chúng ta sẽ mất ý niệm bố thí, mất ý niệm chia sẻ đến người khác. Trong khi đó, mẹ và em tôi cùng ra tham dự sự kiện mà tôi chưa biếu đồng nào. Tôi nói ra một cách cụ thể như vậy để mọi người hiểu rằng như thế nào là mỗi niệm vì chúng sanh và như thế nào mới thật sự là vì phát triển Phật pháp, vì phát huy chuẩn mực Thánh Hiền? Nếu không khéo, chúng ta cứ quanh đi quẩn lại vẫn là “*ta và vì cái của ta*”, để rồi không có kết quả gì, rồi lại phải đi tìm kiếm.

Cho nên Hòa Thượng nói đến điểm này làm tôi vô cùng cảm khái, nghĩa là thân chúng ta phải vì chúng sanh mà phục vụ, không phải vì vợ mình, con mình, gia đình mình mà phục vụ. Ý niệm phải giờ giờ, phút phút vì chúng sanh mà lo nghĩ làm sao có thể cứu giúp họ chứ không phải vì gia đình mình, vì thân bằng quyến thuộc, vì con cháu mình mà lo nghĩ. Chúng ta có toàn tâm toàn lực không hay đang một phần cho người và 90% cho ta? Không phải vì người ta nghe lời mình, người ta làm lợi ích cho mình hay người ta quen biết với mình thì mình mới giúp người ta.

Tuy là phàm phu nhưng chúng ta vẫn phải bình đẳng đối đãi. Nếu người khó khăn kia, chướng ngại kia là con mình, là em mình thì chắc chắn chúng ta sẽ rất đau lòng. Chúng ta tu hành không phải để trở nên gỗ đá, tuy nhiên, chúng ta vẫn phải luôn kiểm soát tâm mình. Thánh Hiền có chuẩn mực của Thánh Hiền chứ không có chuyện để mọi thứ tự nhiên, biết bao nhiêu cha mẹ đã phải đau khổ vì sự tự nhiên đó. Một con ngựa hay các chú cảnh khuyến cũng vậy, đều không tự nhiên mà làm theo hiệu lệnh của con người. Chúng phải trải qua một thời gian rèn luyện vất vả. Bản thân tôi mấy mươi năm qua cũng phải luôn luôn kiểm soát chính mình. Một viên ngọc cần phải được dày công mài dũa bởi bàn tay của người thợ kim hoàn thì viên ngọc mới sáng bóng, đẹp đẽ, thậm chí có giá trị gấp cả triệu lần.

Tự tánh chúng ta vốn dĩ thuần thiện, thuần tịnh nhưng quan trọng là làm sao phải phát khởi được tự tánh thuần thiện, vốn đang bị che lấp bởi lớp tập khí dày đặc. Những tập khí bất hiếu với cha mẹ, bất kính với thầy cô mà không được dày công mài dũa thì không thể tự nhiên, chúng ta trở thành người tốt. Trường Quốc Tế Nhật Bản đã ký kết hợp tác với Hệ thống Giáo dục Khai Minh Đức, giảm học phí cho các học sinh thuộc Hệ thống lên học tại trường và đặc biệt, hoan nghênh đón chào các phụ huynh của Khai Minh Đức. Nếu Hệ thống làm không tốt thì trường sẽ không ký kết như vậy, phụ huynh Khai Minh Đức không thân tình thì cũng không được chào đón như vậy. Đây là sự thật, không phải tự nhiên mà có được, đều là sự nỗ lực hết mực.

Hòa Thượng nói bạn phải chuyển đổi đến 180 độ, chứ 160 độ hay chỉ một vài độ cũng chưa đạt yêu cầu. Nếu chuyển từ ác thành thiện thì phải đạt đến thuần thiện chứ không phải chỉ chuyển vài phần trăm. Nếu chuyển mê thành ngộ thì phải làm sao đạt

đại triệt đại ngộ. Nếu chuyển phàm thành thánh thì phải thành đại thánh. Cho dù chúng ta làm chưa tới được như vậy nhưng chúng ta vẫn phải dũng mãnh, mạnh mẽ kiên trì mà làm kể cả khi người khác bỏ cuộc.

Hòa Thượng nói khiến tôi vô cùng xúc động là chúng ta phải chuyển đến mức cái thân này chỉ để phục vụ chúng sanh. Nếu làm được như vậy thì thân này không phải là thân nghiệp lực mà là thân nguyện lực. Lúc ấy, chúng ta sẽ thấy năng lực vô biên từ nơi thân này sẽ lưu xuất. Mọi ý niệm khởi lên trong mỗi giờ, mỗi phút đều là vì chúng sanh mà lo nghĩ, làm sao có thể giúp đỡ được chúng sanh.

Hòa Thượng nói: ***“Thân thì chiếu thể gian, Ý chiếu thể gian, Khẩu thì trùng tuyên lại lời giáo huấn của Phật Thánh Hiền. Phật Bồ Tát thị hiện ở thể gian cũng tạo ra nghiệp nhưng nghiệp này không giống với nghiệp của chúng sanh ở thể gian. Bất đắc dĩ tạm gọi đó là tịnh nghiệp. Phàm phu với vọng tưởng phân biệt chấp trước nên gọi là nhiễm nghiệp. Các vị phải nên biết nhiễm hay tịnh là ở nơi ý, không ở nơi thân khẩu. Thân khẩu thuần túy chỉ là công cụ. Tâm bạn thiện, ý niệm của bạn thiện thì thân khẩu tạo nên thiện nghiệp. Tâm bất thiện, ý niệm bất thiện thì thân khẩu tạo tác ác nghiệp. Cho nên tu hành phải từ nơi căn bản mà tu. Căn bản ở đâu? Là ở ngay ý niệm. Giáo học của Phật Bồ Tát đều chú trọng ở ý thức này.”***

Việc làm của Phật Bồ Tát đều lưu xuất từ tự tánh nên dùng danh từ ***“tịnh nghiệp”*** cũng là bất đắc dĩ mà tạm gọi. Thiện nghiệp hay ác nghiệp đều là đối đãi và tạm gọi ***“tịnh nghiệp”*** chính là để phân biệt với thiện nghiệp và ác nghiệp. Thân khẩu là công cụ, cũng giống như ti vi, có thể trình chiếu những việc tốt đẹp hay việc xấu, còn tốt hay xấu lại do người làm chương trình.

Nếu chúng ta có thể hiệu đính lại ý niệm của mình trở nên thuần thiện, thuần tịnh thì mọi việc chúng ta làm, mọi lời chúng ta nói đều tạm gọi là ***“tịnh nghiệp”***. Việc học Phật hay học chuẩn mực Thánh Hiền phải từ nơi chính mình chuyển đổi 180 độ. Nếu không chuyển đổi được thì rất nhiều người bỏ cuộc. Đây là chuyện bình thường. Hòa Thượng từng phản tỉnh rằng chúng ta có tới 99% nguy cơ rơi vào tà kiến. Nếu chúng ta không nghe theo giáo huấn của Phật Bồ Tát mà nghe theo một người đầy vọng tưởng, tham cầu là đã rơi vào tà kiến rồi. Thậm chí Hòa Thượng nói nơi nào nhắc đến tiền thì nơi đó không phải là Phật pháp. Trước kia tôi dạy học, có rất nhiều người xin giáo trình và tôi nhất định không bán mà chỉ cho không./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!